

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 91.

Femte Session.

63de Møde.

Onsdagen den 8de Februar.

(Forts.)

Drejer: Maafee jeg maatte tillade mig en ganske kort Bemærkning med Hensyn til den sidste Uttring af den ærede Taler, som nu fatte sig. Han udtalte nemlig, saavidt jeg forstod ham, at det fulgte af sig selv, at, naar en Høstarbejder blev syg i Høsttiden, skulde Huusbonden forsørge ham. Men Forholdet stiller sig i Virkeligheden saaledes, idetmindste i en meget stor Deel af Landet, at det er alle Parter bevidst, at der ikke er Tanke eller Tale om en sliq Forsørgelse, da den store Deel af dem, som tage denne Høsttjeneste, er bosatte Folk, som blot møde til Arbejdet ifølge fast Accord for hele Høsten; de gaae vel til Huusbondens Bord og faae Kosten, men iøvrigt betragtes de som staaende aldeles udenfor, hvad der ellers i Almindelighed gjælder med Hensyn til fast Tjenesteforhold.

Schulin: Jeg maatte maafee tillade mig at sige et Par Ord om det samme Uendingsforslag til § 9, der maafee kunde tilveiebringe et Forlig mellem de forskjellige Meninger. Jeg maa ganske tiltræde, hvad de 2 ærede Medlemmer fra Bestjylland (Boserup og Tang) have ytret, at det vil være aldeles umuligt at gennemføre i Livet en Lovbestemmelse som denne i hele Jylland og navnlig i Bestjylland og i Hertugdømmerne, hvorefter det ikke skulde være tilladt at fæste Folk paa kortere Tid end et halvt Aar. Da, som fremhævet, en saa uhyre Deel af Befolkningen fæster sig bort paa kortere Tid, vil det altsaa, hvis det bliver Lov, blive af det Slags Love, som ikke kunne overholdes. Da jeg iøvrigt erkjender det Rigtige i alle Henseender i Uendingsfor-

slaget, naar Sagen tages i Almindelighed, mener jeg, at man maafee kunde komme til Enighed paa den Maade, at et halvt Aar blev sat i Loven som den almindelige Regel, men at der dog tillige blev tilføiet den Bestemmelse, at, forsaavidt der paa Grund af Omstændighederne viste sig i Livet en gjennemgaaende Undtagelse, kunde den tilstedes, saa at Uendingsforslaget maafee kunde komme til at lyde saaledes: Overenskomster om Tjeneste paa kortere Tid end 6 Maaneder henregnes kun til Lyendeforholdet, naar det Slags Lyendecontracter er almindeligt paa en vis Egn. Jeg mener, at, naar en saadan Tilfoining kom til, vilde vistnok de ærede Medlemmer ikke kunne have Noget imod, at et halvt Aars Tjenestetid blev ansat som den almindelige.

Madvig: Efter de Forhandlinger, der have fundet Sted, kan jeg ikke nægte, at det forekommer mig, som om der var Lidt af en Misforstaaelse tilstede, naar visse Landstingsmænd fra det vestlige Jylland have erklæret det for aldeles umuligt at bruge Loven, naar det ikke tilstededes at fæste paa kortere Tid end et halvt Aar. De have jo dog kunnet bruge den hidtilgjældende Lyendelovgivning, hvorefter det heller ikke var tilladt, og jeg troer derfor, at de forsaavidt ogsaa nok ville komme ud af det for Fremtiden. De ville jo nemlig kunne indgaae Contracter med Folk om at præstere Arbejde af en vis Art en vis Tid ligesaa godt, som de have indgaaet saadanne hidindtil, og disse Contracter ville jo være fuldkommen lovlige, kun at de ikke medføre det specielle Lyendeforhold. Det kan nu vel være, at man fra en vis Side kunde ønske, at ogsaa disse Forbindelser paa kortere Tid havde Characteren af en Lyendecontract, og jeg skal ikke tiltage mig Ret til at bedømme dette. Imid-